

000194

Repertoriumnummer 2015/50
Datum van uitspraak 5 januari 2015
Rolnummer 2014/AR/694

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest
- Intellectuele eigendom

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

eerste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000066252-0001-0008-01-01-1

2014/AR/694

A

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Gregory Appeltans loco mr. Patrick Verachtert, advocaat te 3900 Overpelt, Oude Markt 18/1 (ref.: O_0066);

tegen de beschikking van de dd. voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 25 februari 2014, zetelend zoals in kort geding, aldaar gekend onder nr. A.R. 13/6216/A;

tegen:

B

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door mr. Anne Dierckxsens, advocaat te 3665 As, Nieuwstraat 21 (ref.: D/20637 / AD / RS / AM);

* * * * *

1. De feiten

De feitelijke gegevens die ten grondslag liggen aan de vordering van de geïntimeerde kunnen worden samengevat als volgt:

- De geïntimeerde stelt zich voor als kunstenaar en ontwerpster van beeldhouwwerken, waaronder *“gepatenteerde werken in keramiek, brons en porselein met als concept een werelddol met erop en ertegen een aantal opklimmende personages (...)”*.
- De geïntimeerde voert aan dat zij heeft vastgesteld dat de appellante deze werken maakt en verkoopt.
- Bij brief van haar raadsman van 18 januari 2012 stelt de geïntimeerde de appellante in gebreke deze verkoop en verdere verspreiding van deze werken stop te zetten.

000190

- De raadsman van de appellante betwist bij brief van 23 januari 2012 dat zijn cliënte zich zou schuldig hebben gemaakt aan namaak.
- Dit standpunt wordt herhaald in een brief van de raadsman van de appellante van 3 februari 2012 na kennisneming van de stukken van de geïntimeerde ter ondersteuning van haar verzoek aan de appellante tot stopzetting van de verkoop en verspreiding van haar werk.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. De bestreden beschikking van de dd. voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 25 februari 2014:

- verklaart de vordering van de geïntimeerde toelaatbaar en gegrond als volgt:
- zegt voor recht dat de appellante een inbreuk pleegt op de exclusieve rechten van de geïntimeerde door de beeldhouwwerken van de geïntimeerde en genaamd "De Wereldburger" na te maken en ter beschikking te stellen van het publiek zonder toelating van de geïntimeerde;
- beveelt de staking van deze inbreuk onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vanaf de derde dag na betekening van de beschikking;
- beveelt de publicatie van de beschikking in twee kranten naar keuze van de geïntimeerde en op kosten van de appellante;
- wijst het anders en/of meer gevorderde af als ongegrond;
- veroordeelt de appellante tot de gedingkosten.

2.2. De appellante tekent tegen deze beschikking hoger beroep aan bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 11 maart 2014.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. De appellante vordert in haar op 28 oktober 2014 ter griffie neergelegde conclusies om:

- het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren;
- de bestreden beschikking teniet te doen en opnieuw recht doende:

090197

- de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde ongegrond te verklaren;
- te zeggen voor recht dat de werken van de geïntimeerde geen auteursrechtelijke bescherming genieten;
- ondergeschikt, te zeggen voor recht dat er geen sprake is van namaak en bijgevolg geen inbreuk op de rechten van de geïntimeerde;
- alleszins te zeggen voor recht dat er geen aanleiding is tot publicatie van de tussengekomen beschikking en/of arrest;
- de geïntimeerde te veroordelen tot de gedingkosten van beide aanleggen.

3.2. De geïntimeerde vordert in haar op 18 november 2014 ter griffie neergelegde conclusies om:

- het hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond te verklaren;
- de bestreden beschikking te bevestigen;
- de appellante te veroordelen tot de gedingkosten.

4. Beoordeling

4.1. De tijdigheid, de regelmatigheid en de toelaatbaarheid van de hogere beroepen

Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder de bestreden beschikking, betekend bij akte van 28 maart 2014, en stelt vast dat door de appellante tegen deze beschikking tijdig, regelmatig naar vorm en op toelaatbare wijze hoger beroep werd aangetekend bij haar op 11 maart 2014 ter griffie van het hof neergelegde verzoekschrift tot hoger beroep.

4.2. De grond van de betwisting

4.2.1. De auteursrechtelijke bescherming van het werk van de geïntimeerde

4.2.1.1. De geïntimeerde laat haar vordering steunen op artikel 87 §1 van de Wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten.

4.2.1.2. De appellante bestrijdt het oordeel van de eerste rechter dat het werk van de geïntimeerde voor auteursrechtelijke bescherming in aanmerking komt omdat niet zou zijn voldaan aan de voorwaarden daartoe. Anders dan de eerste rechter oordeelt, meent de appel-

000158

lante dat het werk van de geïntimeerde niet getuigt van een intellectuele inspanning waarbij keuzes werden gemaakt waardoor het een individueel en oorspronkelijk karakter verkrijgt, getuigend van haar persoonlijkheid.

4.2.1.2. Bij arrest van 1 december 2011, in de zaak C-145/10 Painer, oordeelt het Hof van Justitie dat het auteursrecht slechts kan gelden met betrekking tot materiaal dat oorspronkelijk is in die zin dat het gaat om een eigen intellectuele schepping van de auteur ervan. Een intellectuele schepping is een eigen schepping van de auteur wanneer zij de uitdrukking vormt van diens persoonlijkheid. Dat is het geval wanneer de auteur bij het maken van het werk zijn creatieve bekwaamheden tot uiting heeft kunnen brengen door het maken van vrije en creatieve keuzes. (zie ook: Cass., 31 oktober 2013, www.cass.be)

Bijkomende voorwaarden zijn er niet: zo moet het werk noch nieuw zijn, noch beantwoorden aan een artistiek criterium. Een basisvereiste is dat de auteur over een keuzemogelijkheid beschikt. Is er geen keuzemogelijkheid of is ze banaal, voor de hand liggend of louter toevallig, dan is iedereen verplicht dezelfde weg te bewandelen, zodat niemand een persoonlijke stempel op de productie kan plaatsen.

4.2.1.3. De bewijslast van het oorspronkelijk karakter van het werk rust bij de geïntimeerde. Het volstaat daartoe dat zij een of meerdere (al dan niet oudere) werken van hetzelfde genre voorlegt en beknopt beschrijft waaruit, naar haar oordeel, de originaliteit blijkt.

De appellante kan het tegenbewijs leveren door voorlegging van minstens één anterioriteit (waaruit blijkt dat het werk waarvan de auteursrechtelijke bescherming wordt betwist, alle kenmerken van het oudere werk heeft overgenomen).

4.2.1.4. Het hof is van oordeel dat de geïntimeerde voldoet aan de op haar liggende bewijslast en dat het tegenbewijs door de appellante ontbreekt.

De geïntimeerde legt foto's voor van haar werk en geeft daarvan de volgende beknopte beschrijving:

“De beeldhouwwerken genaamd “De wereldburger” betreffen werken in keramiek, brons en porselein met als concept een wereldbol met erop en ertegen een aantal opklimmende personages, “survivals” en wereldburgers genoemd. (...).

4.2.1.5. Het hof oordeelt, net zoals de eerste rechter, dat de foto's en die beknopte omschrijving, de oorspronkelijkheid van het werk van de geïntimeerde weergeven.

Terecht laat de geïntimeerde gelden dat haar werk effectief het resultaat is van een eigen creatie.

Weliswaar is het werk samengesteld uit een wereldbol en meestal twee tot een groep figuren, maar die wereldbol en de figuren zijn op dergelijke wijze samengesteld en uitgewerkt dat het resultaat wel degelijk blijkt geeft van een intellectuele inspanning van de auteur.

000790

De uitgebeelde figuren zijn naakt (op een uitzondering na, te weten "De Wereldburger", een op een wereldbol alleen zittende figuur) en geslachtsloos en nemen niet-alledaagse houdingen aan op en rond de wereldbol waarmee ze een geheel vormen. Hoewel gezichtsloos stralen ze emotie uit. De figuren zoeken op de wereldbol contact en eenheid met elkaar. Het werk straalt dynamiek uit en draagt een boodschap uit. Het gaat hier duidelijk om een eigen vormgeving die meer is dan alleen maar een idee.

4.2.1.6. Het hof stelt verder vast dat de appellante geen bewijzen kan voorleggen van werk, dat in zijn oorspronkelijke kenmerken overeenstemt met het werk van de geïntimeerde en dat anterieur is aan dit werk. De door de appellante overgelegde afbeeldingen leveren dit bewijs niet.

4.2.1.7. In de gegeven omstandigheden staat vast dat de geïntimeerde titularis is van de auteursrechten op het werk dat zij maakt onder de benaming "De Wereldburger".

4.2.2. De namaak

4.2.2.1. Anders dan de eerste rechter volgt het hof het standpunt van de appellante dat haar werk niet kan beschouwd worden als namaak van het werk van de geïntimeerde.

4.2.2.2. Er is sprake van namaak van zodra elementen of zelfs één van de elementen die de originaliteit van een werk uitmaken, worden overgenomen in een later werk. Bij de beoordeling van een eventuele daad van namaak moet eerder rekening gehouden worden met de punten van gelijkheid dan met de punten van verschil. Er moet worden uitgegaan van de globale indruk die wordt gewekt.

4.2.2.3. Uit de foto's van het werk van de appellante, gehecht aan de processen-verbaal van vaststelling van 12 november 2011 en van 6 mei 2014 en de door de geïntimeerde genomen foto's van het werk van de appellante tijdens een kunstmarkt, blijkt dat de oorspronkelijke kenmerken van het werk van de geïntimeerde niet op identieke wijze terug te vinden zijn bij het door de appellante geproduceerde werk en dat de totaalindruk van het werk van de appellante en de geïntimeerde niet gelijkend is.

Het werk van de appellante bestaat uit een bol waarop zich eerder banaal uitzijnde figuren bevinden bijna uitsluitend in een alledaagse zittende houding. De bol bij de appellante is louter een vorm waarop zij figuren aanbrengt. De bol wekt niet de suggestie dat het om een wereldbol gaat. Er is geen verband tussen de figuren en de bol. Ze vormen inhoudelijk geen geheel. De figuren zijn meestal gekleed in gekleurde dames- of herenkleding.

Het werk van de appellante is decoratief, maar niet meer dan dat. Een alledaags tafereel wordt afgebeeld op een bol.

000000

Kortom, de globale indruk gewekt door het werk van de appellante en van de geïntimeerde sluit iedere verwarring uit, zelfs voor de “normale consument”, het is werk van een totaal andere orde.

4.2.2.4. Van namaak van het werk van de geïntimeerde door de appellante is geen sprake. De vordering van de geïntimeerde is ongegrond.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond in de hierna bepaalde mate:
- hervormt de bestreden beschikking, behalve in zoverre het de vordering van de geïntimeerde toelaatbaar verklaart;
- doet verder opnieuw recht als volgt:
- verklaart de vordering van de geïntimeerde ongegrond;
- veroordeelt de geïntimeerde tot de gedingkosten van de appellante in eerste aanleg en in hoger beroep en vereffent de aan de zijde van de appellante gevallen kosten als volgt:
 - rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR
 - verzoekschrift hoger beroep: 210,00 EUR
 - rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.320,00 EUR

000201

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **VIJF JANUARI TWEEDEUZEND VIJFTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

raadsheer, dd. voorzitter

B. CATTOIR

raadsheer

R. LYEN

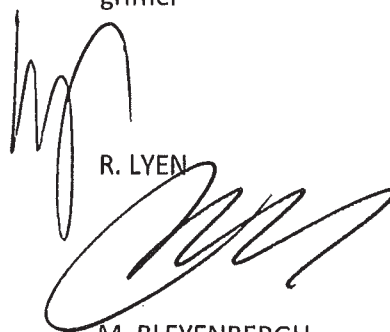
raadsheer

G. VELTMANS

griffier

G. VELTMANS

R. LYEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

